VI Sobota Wielkanocy

Tekst Ewangelii (*J* 16, 23-28): W owym zaś dniu o nic Mnie nie będziecie pytać. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: O cokolwiek byście prosili Ojca, da wam w imię moje. Do tej pory o nic nie prosiliście w imię moje: Proście, a otrzymacie, aby radość wasza była pełna.
Mówiłem wam o tych sprawach w przypowieściach. Nadchodzi godzina, kiedy już nie będę wam mówił w przypowieściach, ale całkiem otwarcie oznajmię wam o Ojcu. W owym dniu będziecie prosić w imię moje, i nie mówię, że Ja będę musiał prosić Ojca za wami. Albowiem Ojciec sam was miłuje, bo wyście Mnie umiłowali i uwierzyli, że wyszedłem od Boga. Wyszedłem od Ojca i przyszedłem na świat; znowu opuszczam świat i idę do Ojca».

«Wyszed?em od Oja (...) i id? do Ojca»

Rev. D. Xavier ROMERO i Galdeano
(Cervera, Lleida, Hiszpania)

Dzisiaj, w przeddzień święta Wniebowstąpienia Pana Jezusa Ewangelia kieruje do nas poruszające słowa pożegnania. Pan Jezus czyni z nas świadkami największego cudu; pochodzi od Boga Ojca i do Niego zmierza: «Wyszedłem od Ojca i przyszedłem na świat; znowu opuszczam świat i idę do Ojca» (J 16,28).

Ta wielka prawda o Drugiej Osobie Przenajświętszej Trójcy nie powinna nigdy przestać w nas wybrzmiewać: naprawdę Jezus jest Synem Boga, pochodzi od Boga Ojca i Bóg Ojciec jest jego przeznaczeniem.

A tym wszystkim, którym się wydaje, że wszystko o Bogu wiedzą, a jednocześnie wątpią w boże synostwo Jezusa, dzisiejsza Ewangelia przypomina o czymś bardzo ważnym: “Ten”, którego żydzi nazywają Bogiem, posłał do nas Jezusa i dlatego jest On właśnie Ojcem wszystkich wierzących. W ten sposób powiedziano nam wyraźnie, że prawdziwe poznanie Boga możliwe jest jedynie przez przyjęcie wiary, że ten Bóg jest Ojcem Jezusa.

Boże synostwo przypomina nam o innym ważnym aspekcie naszego życia: my ochrzczeni jesteśmy synami Boga w Jezusie Chrystusie dzięki Duchowi Świętemu. Ukrywa się w tym przepiękny cud: to adopcyjne ojcostwo Boga wobec każdego człowieka tym różni się od adopcji ludzkiej, że oparte jest na realnym fundamencie w każdym z nas, ponieważ oznacza nasze nowe narodzenie. A więc ten, kto został wprowadzony do wielkiej Bożej Rodziny nie jest już nigdy obcym.

Dzień Wniebowstąpienia przypomina w Modlitwie Kolekty Mszy Świętej o tym, że wszyscy jesteśmy synami naśladującymi kroki Syna: «Wszechmogący Boże, wniebowstąpienie Twojego Syna jest wywyższeniem ludzkiej natury, spraw, abyśmy pełni świętej radości składali Tobie dziękczynienie i utwierdź naszą nadzieję, że my, członkowie Mistycznego Ciała Chrystusa, połączymy się z Nim w chwale». Żaden chrześcijanin nie powinien “odłączać się”, bo to wszystko jest ważniejsze niż jakiekolwiek zawody, ponieważ metą jest niebo. To sam Bóg!

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Chwałą Bożą jest by człowiek żył, a życie człowieka by było wizją Boga» (Święty Ireneusz z Lyonu)

- «Odkrywając Jezusa Chrystusa i wchodząc w sferę wiary, często znajdujemy życie pełne ciemności, trudne, ciężkie, pełne łez, ale także i pewność, że światło Chrystusa na końcu da nam obfity plon» (Benedykt XVI)

- «Co więcej, gdy nasza modlitwa jest zjednoczona z modlitwą Jezusa, wówczas Ojciec daje nam "innego Pocieszyciela, aby z nami był na zawsze - Ducha Prawdy" (J 14, 16-17). Ta nowość modlitwy i jej warunków ukazuje się w mowie pożegnalnej. Modlitwa chrześcijańska w Duchu Świętym jest komunią miłości z Ojcem, nie tylko przez Chrystusa, lecz także w Nim (...)» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2615)